

Homília o arcibiskupa Mons.B.Bobera 6.5.2017 – FS Obišovce

Drahí bratia v kňazskej službe, milí mariánski pútnici, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Počas celej doby verejného účinkovania Ježiša Krista Panna Mária mlčala. Len raz prehovorila. Bolo to na svadbe v Káne Galilejskej, keď Ježišovi povedala: „*Nemajú vína*“. A tým, čo posluhovali: „*Čokoľvek vám povie, urobte!*“ (Jn 2, 5). To sú posledné jej slová, ktoré zaznačilo Sväté Písmo, nič viac. Tieto slová odhaľujú materinskú starostlivosť Panny Márie o našu spásu. Ona Ježišovi hovorí o našich biedach a potrebách: „*Nemajú vína*“, *nemajú Tvoju milosť v dušiach, nemajú lásky v srdciach, nemajú pokoj v rodinách ...* a koľko iných a ďalších potrieb?! O všetkých ona, naša Matka, hovorí svojmu Synovi. No potom sa obracia aj k nám, ľuďom, jej pozemským deťom, ktoré jej zveril jej Syn keď umieral. Nám hovorí: „*Čokoľvek vám (môj syn Ježiš) povie, urobte!*“

A tu sa dostávame k fenoménu zjavení, v ktorých Panna Mária, už oslávená, hoci sedí po pravici svojho Syna, predsa prichádza k nám ľuďom, aby nám znovu pripomenula to, čo od nás požaduje Ježiš Kristus, náš Pán a Boh, ak chceme aj my prísť do neba.

V roku 1993 vyšla v nemčine kniha pod názvom *Všetky mariánske zjavenia v dvetisícročnej histórii*, kde je zdokumentovaných viac ako 900 prípadov mariánskych zjavení od apoštolských čias až po rok 1993. Zaiste, nie všetky z týchto súkromných zjavení Cirkev odobrila. No zjavenia Panny Márie vo Fatime v roku 1917 vykazujú všetky prvky pravosti a Cirkev ich po dôkladnom skúmaní vyhlásila za autentické. Od toho času sa o týždeň naplní presne 100 rokov, a my sme Cirkvou vyzvaní, aby sme týmto zjaveniam venovali náležitú pozornosť, lebo ony sú stále aktuálne aj pre nás, kresťanov žijúcich na začiatku tretieho tisícročia. Pápež Benedikt XVI. počas svojej návštevy Fatimy v roku 2010 vyhlásil: „*V roku 1917 došlo k udalosti, keď sa práve nad Portugalskom otvorilo nebo ako okno nádeje, ktoré otvára Boh, keď mu človek zatvára dvere... Panna Mária prišla z neba, aby nám pripomenula pravdy evanjelia, zdroj nádeje pre ľudstvo, ktoré ochladlo v láske a stráca nádej v spásu... Klamal by sám seba každý, kto by si myslel, že prorocké poslanstvo Fatimy je ukončené.*“

Od mája do októbra sa v tomto roku budeme stretávať tu v Obišovciach počas prvých sobôt. Každý mesiac si jednotlivo priblížime šesť zjavení Matky Božej vo Fatime, aby sme nanovo odhalili ich význam.

Prvému zjaveniu, čo veľa ľudí nevie, predchádzali prípravné zjavenia anjela – na jar, v lete a na jeseň v roku 1916. Trom deťom: Lucii, Františkovi a Hyacinte sa zjavil anjel, ktorý sa im predstavil: „*Nebojte sa! Som anjel pokoja. Modlite sa so mnou.*“ Potom si kľakol k deťom, čelo si sklonil k zemi a trikrát opakoval: „*Môj Bože, verím v teba, klaniam sa ti, dúfam v teba, milujem ťa. Prosím ťa, odpusť tým, čo neveria v teba, neklaňajú sa ti, nedúfajú v teba a nemilujú ťa!*“

Anjel sa klania Bohu čelom k zemi. Prvý prejav, ale aj výzva pre deti i pre nás: Bohu sa máme klaňať. „*Ja som Pán Boh tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal!*“ Základná katechizmová otázka: *Načo sme na svete?* – Aby sme Boha poznali, milovali ho, klaňali sa mu...

Čomu a komu sa klaniamy? Je to pravý Boh v Najsvätejšej Trojici? Klaniamy sa Bohu modlitbou? Akú úctu mu prejavujeme aj navonok, svojimi postojmi? Ukazujú rodičia svojim deťom na príklade svojho života ako sa treba klaňať Bohu?

V našich kresťanských rodinách by mala prebývať pravá úcta k Bohu. Tá sa prejavuje aj vonkajšími úkonmi, pokľaknutím... To je téma na dlhé úvahy, ale vidíme, že predpríprava na zjavenia Panny Márie, nás cez samého anjela pobáda a učí pravej úcte voči Bohu, čo je základ - fundament opravdivého náboženského života.

Keď ich anjel navštívil tretí raz, držal v ruke kalich; nad ním sa vznášala hostia, z ktorej padali kvapky krvi do kalicha. Anjel nechal kalich vo vzduchu, kľakol si k deťom a učil ich túto modlitbu: „*Najsvätejšia Trojica, Otec, Syn a Duch Svätý! Hlboko sa ti klaniam. Obetujem ti predrahé Telo a Krv, dušu a Božstvo nášho Pána Ježiša Krista, ktorý prebýva vo všetkých svätostánkoch sveta, na zadosťučinenie za urážky, svätokrádeže a všetku vlažnosť, čím ho ľudia urážajú. Pre nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho Srdca a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie prosím ťa za obrátenie úbohých hriešnikov.*“ Potom anjel dal deťom sväté prijímanie. Zdá sa, že išlo o mystické prijímanie.

Anjel učí fatimské deti poklone Najsvätejšej Oltárnej sviatosti a učí ich modlitbe. Je to výzva, aby sme aj my zrevidovali naše správanie pred Oltárnou sviatosťou!

Vždy ma veľmi povzbudí, keď vidím ako veriaci rodičia prinášajú svoje malé deti pred bohostánok, vezmú ich na ruky, pritúlia k sebe a smerom k bohostánku i k ukrižovanému ticho šepkajú svojim deťom slová o Ježiškovi... Dieťa vždy spozornie a počúva. Krásny obraz, keď rodičia vychovávajú vo viere a už od útleho veku svojmu dieťaťu vstúpajú pravú úctu k Bohu. Vďaka Bohu, že máme takých rodičov, matky a otcov, ktorí takto učia svoje deti - klaňať sa Ježišovi v Eucharistii!

Žiaľ vo svete, ale i nás sa množia javy, ktoré hovoria o úpadku náležitej úcty a poklony Kristovi v Eucharistii. Je to predovšetkým svätokrádežné prijímanie Eucharistie. Anjel učí deti modlitbe, v ktorej sa spomína vynáhrada za svätokrádeže. Koľko svätokrádežných prijímaní je dnes?! Na Západe takmer všetci idú k prijímaniu, no nespovedajú sa, mnohí vôbec. Pred niekoľkými mesiacmi bol na Slovensku laický aktivista z Nemecka, v médiách poskytol rozhovor, v ktorom prehlásil, že v Nemecku sa ľudia už nespovedajú... Naši kňazi, ktorí dlhé roky pôsobia v nemecky hovoriacej oblasti, potvrdzujú, že počas celého Pôstu pred Veľkou Nocou vyspovedajú maximálne 10 až 20 ľudí, no na prijímanie idú takmer všetci. Pre tých, ktorí neveria v prítomnosť Ježiša v Eucharistii, je to len kúsok bieleho chleba... Nič viac.

Prosme Boha, aby sa spomedzi nás nevytratila pravá katolícka viera v prítomnosť Krista pod spôsobmi chleba a vína v Najsvätejšej Sviatosti oltárnej, pretože ináč sa vytratí Kristus aj zo srdca ľudí, rodín a celých národov.

Druhá výzva anjela je modlitba a obeta za obrátenie hriešnikov, za tých, ktorí sa nemodlia, neklaňajú Bohu, nemilujú Boha. Modliť sa v tomto duchu je skutok duchovného milosrdenstva, skutok lásky k blížnemu.

Treťou výzvou anjela je modliť sa za vlast'. Je to výzva aj pre nás, ak si uvedomíme v akom stave morálno-duchovnom sa nachádza aj naše Slovensko: rozvodovosť, rodí sa málo detí, málo manželstiev, voľné zväzky v hriechoch, korupcia, a i. Koľko duchovnej biedy!

Drahí bratia a sestry! Toto bola predpríprava vizionárov, aby mohli vidieť ešte väčšie veci. Čo sa vlastne potom stalo vo Fatime pred sto rokmi?

Po zjaveniach anjela deti prežívali svoj život tak ako predtým. Plnili si svoje úlohy, boli radostné a veselé, no bolo na nich vidno, že sa ich dotklo čosi nadprirodzené. V jednu nedeľu, 13. mája 1917, po svätej omši, ktorá bývala zvyčajne o šiestej hodine ráno, rodičia vypravili deti, aby mohli ísť pásť stáda. Počas cesty deti uvažovali, kam pôjdu pásť ovce, až Lucii napadlo ísť do údolia Iria (Cova da Iria). Sestra Lucia píše: „Hrala som sa s Františkom a Hyacintou hore na svahu v údolí Iria. Postavili sme múrik okolo krika, keď sme zrazu uvideli niečo ako blesk. *Podme radšej domov*, povedala som bratancovi a sesternici, *blýska sa a asi príde búrka*. Začali sme zostupovať po svahu dole a hnať ovce k ceste. Keď sme boli približne v polovici svahu, skoro pri veľkom dube, videli sme nový blesk, ešte ostrejší ako prvý. Plní strachu sme zrýchlili krok. Po niekoľkých krokoch sme zbadali nad menším dubom paniu, oblečenú v bielom šate, žiariacu viac než slnko; vychádzalo z nej jasnejšie a intenzívnejšie svetlo, než aké rozlieva krištáľový pohár plný čistej vody, prežiarený najjasnejšími slnečnými lúčmi. Zastavili sme sa prekvapení týmto zjavom. Boli sme tak blízko, že sme stáli uprostred svetla, ktoré tú paniu obklopovalo, či ktoré sa z nej rozlievalo. Boli sme vzdialení asi jeden a pol metra. Vznešená pani nás milým láskyplným posunkom upokojila a prihovorila sa nám: *Nebojte sa! Neublížim vám.*“

Lucia sa osmelila a pýtala sa: „*Kto ste, Pani?*“ – „*Prichádzam z neba*“, odpovedala. A Lucia sa opýtala: „*Aj ja prídem do neba?*“ – „*Aj ty prídeš*“, odpovedala Pani. V tomto dialógu pokračovali a potom, čo sa dozvedeli o tom, že budú prinášať veľa obiet, Panna Mária im povedala: „*Modlite sa nábožne každý deň ruženec, aby ste vyprosili svetu pokoj. Prichádzajte sem každý mesiac trinásteho o tejto hodine. Po šiestich mesiacoch vám poviem, kto som a čo chcem.*“ Potom zdvihla ruku akoby ich žehnala, a vzdialila sa smerom na východ.

Tieto slová majú rozhodujúci význam pre dôkladné pochopenie celého zjavenia. Od samého začiatku bolo cieľom Panny Márie dosiahnuť obrátenie duší a urobiť koniec ťažkým skúškam, ktoré na ľudstvo doliehajú. Deti však na svoje poslanstvo pripravovala postupne. Neodhalila im ho naraz.

Jej prvé slová boli slová o nebi a záchrane. Je naozaj veľkým povzbudením, že Božia Matka nás v dejinách navštevuje a pomáha nám práve v časoch najväčších kríz a nešťastí. Aj tu v Obišovciach pocítili ľudia jej pomoc a ochranu v čase najväčšej epidémie cholery v roku 1831. Mnohí si vtedy blízko pri Márii zachránili dušu pre večnosť a boli aj takí, ktorí si vyprosili uzdravenie tela.

Milí pútnici! Máme za čo ďakovať a máme vždy o čo prosiť našu Nebeskú Matku. Dôverujme jej! Zverme sa jej a nebojme sa prosiť ju o príhovor u jej Syna Ježiša. Veď ona nám dokáže sprostredkovať všetky milosti potrebné pre tento čas i pre večnosť v nebi! AMEN